



# SOLUTIONS

Septembra nr. (2015)

## REDAKTORA SLEJA



Sveicieni visiem!

Zināt? Esmu pamanījusi, ka gada sākums parasti ir tāds lēns, nogurdinošs..pat nedaudz pasīvs.. Gluži kā vilcieniņš, kas samests pilns ar kravu, uzsāk vilkt savus smagos vagoniņus pacietīgi uz priekšu. Tāpat arī mēs gada sākumā ar smagajām somām plecos lēni un negribīgi čāpojām uz skolu. Taču ticiet man, kad mēs „ieskriesimies”, tad gluži kā vilciens čukināsim ātrā tempā uz priekšu, līdz pavisam drīz klāt jau būs brīvlaiks. Laba ziņa, vai ne? (Tas, ka ātri ripojam uz priekšu, protams, izsauc paniku tiem, kuri šogad grasās likt eksāmenus. :D) Taču viens ir visiem skaidrāks par skaidru, proti, Solutions avīzes komanda ir

## TURPINĀJUMS

atgriezusies jaunā, stiprā sastāvā, lai Jums, mīlie mūsu lasītāji, steigtu ziņot par visiem skolas aktuālajiem jaunumiem, šogad, iespējams, vēl biežāk. Rīkosim dažādus konkursus, dosim balvas. Veiksim intervijas, viedokļu apkopojumus, diskutēsim un centīsimies risināt problēmas. Tāpēc esiet aktīvi, lai nepalaistu ko garām!

Komandas vārdā novēlu visiem, visiem- gan skolotājiem, gan skolēniem- saldi čučāt naktīs, lai spēka ir moži celties no rītiem!

Čuki-čuki- Tūū, jeb - uz tikšanos nākamajā avīzes numurā! :)

/Evita Melluma/

## ŠAJĀ NUMURĀ

**Skolēnu Prezidente. “Fabrikants”**  
2. lpp.

**Sports. Ekskursija**  
3. lpp.

**Emi-lmi grācija**  
4. lpp.

**Labo darbu nedēļa**  
5. lpp.

**Skolotāju diena**  
6. lpp.

**Absolvents**  
7. lpp.

**Fakti, Joki, Komiksi**  
8. lpp.

## Skolēnu prezidente runā!

Sveiks!

Nu jau nemanot ir pienācis oktobris, tas nozīmē, ka jau vesels mēnesis no visa mācību gada ir pagājis. Sptembris ir bijis raibs un krāsains, tā pat kā krāšņās lapas koku galotnēs.

Viena mēneša laikā mēs esam paspējuši sadraudzēties ar mūsu mazākajiem, kuri šogad uzsāka skolas gaitas mūsu skolā, kā arī esam sapazinušies ar pārējiem jaunajiem skolas audzēkņiem. Esam aktīvi piedalījušies olimpiskajā sporta dienā, kur kopā ar pārējām novada skolām kopīgi pavigrojām. Piedalījāmies ziedu un dārzeņu izstādēs. Aicinu turpmāk vēl vairāk iesaistīties izstādēs, un parādīt kādi krāšņumi aug mūsu pašu dobēs, kā arī oktobra sākumā apsveicām mūsu lieliskos skolotājus skolotāju dienā.

Neaizmirsīsim par to, ka mēs katrs veidojam šo skolu. Jo mēs vairāk cienīsim un respektēsim viens otru, jo mūsu ikdienā skolā būs labāka un ērtāka. Tas pats attiecināms uz teritoriju zem trepēm, ja mums ir dota vietiņa, kur atpūsties, tad, lūdzu, uzturēsim to kārtībā. Ja kādam ir interesanta ideja vai ierosinājums par atpūtas stūrīti mūsu skolā, tad, lūdzu, padodiet ziņu skolēnu domei.

Lai mums visiem jauks, zinībām pilns un interesants mēnesis!

/Kristiāna A./

## "Fabrikants". Cilvēks - fabrika?

**10.septembrī skolā norisinājās simulācijas spēle „Fabrikants” ,kurā piedalījās 8.-12. klašu skolēni, kā arī Sko- lēni no novada skolām. Šī spēle bija kā ieskats lielajā dzīvē, kur jaunieši varēja iejusties kādā konkrētā lomā, piemēram, būt par mārketinga un pārdošanas direktoru, finanšu direktoru, loģistikas un iepirkumu direktoru . u.c. Jaunieši tika sadalīti grupās pa pieci, kas jau bija vesels uzņēmums. 1 stunda tika skaitīta kā vesels gads. Pirmajā gadā bija jāražo ziepes un zāles , taču 2.,3. gadā bija iespējama uzņēmumu apvienošana, kā arī iespēja mācīties un iemēģināt spēkus ģipškartona ražošanā. Protams, bez pārkāpumiem neiztikt, taču par katru pārkāpumu uzņēmumam bija dārgi jāmaksā. Arī 8. klases skolnieces, kuras piedalījās spēlē, aizrautīgi stāsta par to.**

*Elvisa Riekstiņa: "Ko nu es te daudz par to, kas patika un kas nē. Tas viss bija tik īsts kā dzīvē, un dzīvē ne vienmēr viss mums patik. Šeit nācās saskarties ar zagšanu, sodiem, bet tas viss to padarīja vēl īstāku. Gūts ieskats pieauguša cilvēka dzīvē. Protams, bija iespēja atteikties, taču man ir liels prieks, ka to neizdarīju.*

*Kāds iemācījās vāriņ ziepes, kāds gatavot zāles , taču es no visa pa drusciņam. Galvenokārt sapratu, ka viss nav tik vienkārši kā sākumā šķiet un, ka matemātika patiesībā ir ļoti svarīgs priekšmets( jā, beidzot bija iespēja to saprast). Aizraujoša spēle, lieliska pieredze un stimuls mācīties. Superģil!"*

*Krista Mehaņikova: „Man patika, ka mana komanda bija saliedēta un mācēja labi organizēt pienākumus. Mana loma bija prezidents /finanšu direktors. Manuprāt, es savus pienākumus veicu labi , jo mana komanda „neigāja mīnusos” . Iemācījos, cik grūti patiesībā ir organizēt savu biznesu un kādu atbildību tas prasa.”*

*Dārta Leimane: „Patika, ka visa komanda atbalstīja viens otru, kā arī tas , ka dienas garumā varēju iejusties mārketinga un pārdošanas direktores lomā un saprast, kā tas ir. Kas man nepatika? Man nav ko teikt šī jautājuma sakarā , jo viss bija superģil! Gaidīšu nākamo spēli ‘Fabrikants!’”*

Skolēni bija iegājuši tādā azartā , ka nepamanīja, kur paskrējis laiks . Noslēgumā visi skolēni sasēdās lielā, draudzīgā aplī un ar aizrautību stāstīja, kas paticis, kas nepaticis un ko jaunu ir iemācījušies spēles laikā . Par vārdu „NEPATIKA” verēja aizmirst , jo spēle „Fabrikants”, cik man zināms, uz visiem atstāja labu iespaidu un neaizmirstamu pieredzi!

/Edīte Savickaite, spēles dalībniece, 8.kl./



## Markuss par sportu

**Futbols:** Latvija izcīna neizšķirtu spēlē pret Islandi.

Sestdien, 10. oktobrī Latvijas futbola izlase viesojās Islandē, Reikjavīkā un atspēlējās no 0:2 un guva ceturto neizšķirtu astoņās Eiropas čempionāta atlases spēlēs, ar vārtu guvumiem no Aleksandra Cauņas (48.min) un Valērija Šabalas (56.min), ar rezultatīvām piespēlēm Alekseja Višņakova un Denisa Rakela izpildījumā. Islandes valstsvidē labā vārtus guva Kolbeins Sigurtsons (1. min) un Gilfi Sigurtsons (26. min).

**Hokejs:** Rīgas Dinamo veiksmīga izbraukuma spēļu sērija.

Rīgas "Dinamo" aizpagājušo otrdien ar 4:1 uzvarēja iepriekšējās sezonas spēcīgāko komandu Sanktpēterburgas SKA, pārtraucot piecu neveiksmju sēriju, bet ceturtdien ar 4:3 pēcspēles metienu sērijā pārspēja Maskavas "Spartak" komandu un pirmoreiz šosezon guva divus panākumus pēc kārtas. Bet pirmdien Rīgas "dinamieši" pēcspēles metienu sērijā ar 2:1 pārspēja arī Latvijas izlases vārtsarga Edgara Masaļska pārstāvēto Toljati "Lada", kurā galvenā trenera pienākumu izpildītājs ir latviešu treneris Artis Ābols, bet trešdien trīs uzvaru sēriju pārtrauca zaudējums Nižņekamskas "Neftehimik" - 1:3.

**Basketbols:** Kristapam Porziņģim +15 "+/-" koeficients savā otrajā NBA spēlē.

Kristaps Porziņģis sāka spēli Ņujorkas "Knicks" pamatsastāvā un gūstot deviņus punktus palīdzēja savai komandai uzvarēt Vašingtonas "Wizards" ar 115 pret 104. Porziņģis laukumā pavadīja 20:52 un basketbolist atzīst, bijis agresīvāks un brīvāks nekā pirmajā spēlē, kurā Kristaps guva septiņus punktus, vēl jāpiemin, ka Porziņģis realizēja vienu no diviem tālmetieniem un trīs no septiņiem divpunktu metieniem, izcīnīja 10 atlēkušās bumbas un divas reizes bloķēja pretinieku metienus.

/Markuss Dzintars/

## Astotie dodas ekskursijā!

25. Septembra rītā piecēlos, atvēru aizkarus un redzēju, ka klasesbiedri stāv un gaida autobusu. Tā nu apgērbos un gāju turp. Ekskursijā bija paredzēts apmeklēt Okupācijas muzeju un doties spēlēt peintbolu. z

Ceļš uz Rīgu iesākās klusi, jo visiem vēl nāca miegs, bet jau pēc neilga laika redzēju, kā no somām tiek izvilktas tumbas un tā saucamie Selfiju puļķi.

Nonākot Rīgā, devāmies uz Okupācijas muzeju. Tur mēs pavadījām stundu, uzzinot par dzīvi padomju laikos, mums bija iespēja apgērbt manekenus, par kuriem bija arī jāpastāsta. Beigu beigās stāsts bija par karu, jo norāvām tiem rokas ģērbšanas laikā.

Tā kā mums ir superātrs šoferītis, ar kuru vienmēr nonākam visur laikā, mums bija palicis vēl laiks līdz peintbolam. Šo laiku izmantojām, dodoties uz Rīgas Brāļu kapiem, kurus varējām salīdzināt ar Priekules kapiem, kā arī atrast savus radniekus vai vismaz cilvēkus ar savu uzvārdu. Tad nu devāmies taisnā ceļā uz peintbolu, ko gaidījām visvairāk. "Astotie vs septītie" - tā to nosaucām. Dabūjām gan paskriet, gan kārtīgi izsmieties. Pirkām pat papildus bumbiņas.

Zilumi redzami vēl šodien, bet kopumā bija jautri. Viennozīmīgi lieliski pavadīta diena.

/Kate Rozentāle/







# Kaspars

## Kādas ir tavas atmiņas par Priekules vidusskolu?

Atmiņas ir diezgan spilgtas, jo skola lielā mērā arī saistās ar manu bērnību. Kā nekā, Priekules Vidusskolā pavadīju 9 mokošus gadus. (Joks- mokoša bija tikai matemātika un fizika. ) Ļoti spilgti atceros dienas kad bija jādežūrē jeb jātīra klase divatā pēc stundām. Nebija jau grūti to izdarīt, bet nu paši varat iedomāties, cik tas ir ļauni, kad esi skolā pavadījis (jeb atsēdējis) 7 vai 8 mācību stundas, un pēc zvana visi laimīgi traucas ārā no skolas, bet, redz, man jāpaliek un jātīra klase!?!?

[Mana mīļā audzinātāja Vārna, lūdzu šo nelasiet! Ne es vienīgais tā darīju] Tā kā vienmēr gribēju ātrāk tikt mājās, nācās mazliet to klases mazgāšanas laiku mazliet saīsināt. Un tas bieži notika tā- pus spainis ar ūdeni tika pa taisno izliets pa grīdu un pārējā daļa pret tāfeli. Pāris minūtes un viss bija tīrs. Nosusinātais, netīrais ūdens, protams, ārā pa logu no Vārnas klases.

## Kas no skolā mācītā visvairāk noderējis, kopš absolvēji Priekules vidusskolu?

Protams, ka angļu valoda. Pie skolotājas Strelēvičas jau nebija

iespējams neiemācīties. Mācoties pēc tam tehnikumā, vidusskolas angļu valodas lekcijās likās itkā būtu palicis otro gadu un ir jāmācās tas pats ko jau esmu sen mācījies.

Runājot par matemātiku, laikam beidzot zinu atbildi uz pamatskolā sev uzdoto jautājumu "Kur man tas dzīvē būs vajadzīgs?", atbilde ir – Nekur! ! Tajos mūsdienu viedtālrunos tak ir viss- sākot ar + un – un beidzot ar sin, cos ar visiem grafikiem!

## Kā jūties dzīvojot ārzemēs? Kas mainījies skatā uz dzīvi, kas ir galvenā lieta, kas piesaista Īrijā?

Šeit viss ir daudz savādāk nekā Latvijā- cilvēki laipni, smaidīgi, izpalīdzīgi. Pats esmu kļuvis drošāks, brīvi varu sarunāties angļu valodā, jo Latvijā jau iespēja runāt angļiski bija tikai skolā.

Mani šeit piesaista darbsa slodze, kurai, atšķirībā no Latvijas, ir atbilstoša alga- varu piepildīt agrāk sapņoto. Protams, arī pasakainā daba.

## Kā pavadī savu brīvo laiku?

Brīvo laiku pavadu pārsvarā atrodoties ārpus mājas, apmeklējot dažādus tūrisma objektus. Tā ir ļoooti laba atpūta no darba - iesēties mašīnā un vienkārši izbraukt pie dabas, apceļot valsti, iejusties tūrista lomā, jo daba šeit ļoti piesaista, skaisti kalni, pilsētas un jūra.

Un, protams, patīk to visu nofotogrāfēt. Fotogrāfēšana ir lieta, kas šeit ļoti man patīk, jo ir iespēja redzēt ko neierastu, ko tādu, kas nav Latvijā. Patīk bildēt tikai dabas skatus, jo cilvēki šeit nav tik skaisti.

## Runājot atkal par skolu, vai vēlētos atkal uz brīdi atgriezties skolas solos? Kāpēc jā/ kāpēc nē?

Varbūt, jā! Noteikti gribētu satikt vecos skolas biedrus, izdarīt kādu muļķību, pakaitināt kādu skolotāju. Bet sēdēt mācīties un atcerēties visus tos mājasdarbus, kas mājās dažkārt var aizņemt tik pat daudz laika, cik sēdēt skolā.. + ilgās, mokošās stundas, garlaicīgie priekšmet..? nu nē- tad noteikti nevēlētos atgriezties skolas solā.

Bet atmiņas gan paliks man labas par skolas laikiem, jo nav bijušas lielas grūtības ar mācībām, nav gadījušās arī ne pēcstundas, ne atstāšana otro gadu.

Nav jau tā, ka tas viss ir bijis lieki. Vārbūt..Vāāārbūt kāda daļa ir bijusi no visa mācītā interesanta un lietderīga. Tapēc ir tīri okej.

Ko lai saka nobeigumam? Mocieties skolēni - jums tas viss (varbūt) noderēs..



Foto: K. Mellums





## 8., 10., un 12. klase iesildās labo darbu nedēļai - dodas palīdzēt Mellumu ģimenei.

Labo darbu nedēļa norisinās no 12.-18. oktobrim, kur jauniešiem tiek dota iespēja kādam sniegt palīdzību, kuras sniegšanai nav nepieciešams liels finansiālais ieguldījums.

Par 8. klases paveikto raksta Edīte:

Pirmdien, 6. oktobrī 8. klases skolēni kopā ar audzinātāju Zaigu Strelēviču ar prieku devās palīdzēt Mellumu ģimenei nolasīt ābolus. Tā ir ļoti laba iespēja kopīgi kādu iepriecināt. Katrs skolēns bija ar mieru atlikt savus ikdienas plānus, lai dotos nelielā ābolu talkā.

8.klases skolnieci, klases vecākajai- Katei Rozentālei, kura pirmā piekrita doties talkā, arī ir kas sakāms par šo labo darbu:

„Man patika palīdzēt lasīt ābolus, jo darbs nebija grūts, un bija jauka kompānija, un tai ģimenei bija nepieciešama mūsu palīdzība, kā arī patika atbalsts, kuru varēja redzēt un izjust. Patika, ka brīdī, kad skolotāja, ienākot klasē, pajautāja, vai kāds ir gatavs braukt pēc stundām, uzreiz jau bija cilvēki, kuri pieteicās.”

Arī Dārta Leimane ar aizrautību stāsta: „Man patika tas, ka varēju palīdzēt cilvēkiem, kuriem tas ir nepieciešams. Esmu priecīga par padarīto. Atgriezos mājās ar smaidu sejā par labi aizvadītu vakaru. Ko domāju? Domāju, ka labo darbu nedēļa ir vajadzīga, jo palīdzot mēs sniedzam gan gandarījumu sev par paveikto, gan darām labu cilvēkiem, kuriem palīdzam un kuriem tas ir ļoti nozīmīgi. Ne vienmēr ir vajadzīga "atļūdzība" par paveikto darbu, to var arī darīt no sirds un tāpat justies labi.”

8.klases skolotāja noteikti lepojas ar saviem atsaucīgajiem skolēniem, un viņi noteikti būtu gatavi turpināt darīt labus darbus un iepriecināt kādu, kuram tas ir vajadzīgs.

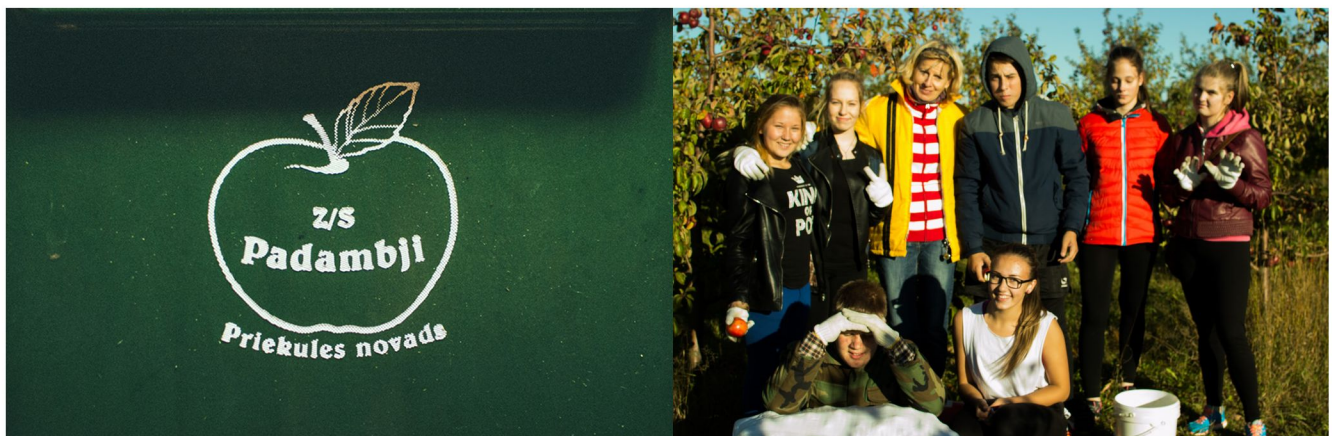
Arī 10. un 12. klases skolnieki, dzirdot labās atsauces no Zaigas S. audzēkņiem, nolēma doties nedaudz palīdzēt atlikušajos darbos.

Par 10. un 12. klases paveikto Evita raksta:

12. klases kolektīvam bija tā priekšrocība justies talkā kā mājās, jo talkot nāca viņi pie manis: D Līdz ar to visi, kas piedalījās strādāšanā teica, ka lieliski pavadīja laiku. Mūsu klases skolēniem kaut kā veikli padodās ar vienu roku tos ābolus lasīt, ar otru likt kabatās līdz ņemšanai un kaut kādā mistiskā veidā vēl tajā pašā laikā uzgrauzt tos un ar tiem žonglēt+ vēl ielikt mūsu audzinātāju abolu maisā: D Arī līdz dotās ābolu sulu 3 litru burkas visiem gāja pie sirds. Manuprāt, tāds arī bija šīs labo darbu nedēļas mērķis- ne tikai palīdzēt, bet arī labi pavadīt laiku, kopā visiem darbojoties! Kad mūsu klase devās mājup, ieradās otrā maiņa, jeb skolotājas Agitas Zuļģes audzināmās klases strādnieku pārstāvji. Jāuzteic, ka šīs klases meitenes bija īpaši čaklas, un, lai gan bija pavisam nelielā komandas sastāvā, darbu paveica teju tik pat daudz. Liels paldies Jums!

Sirsnīgu un mīlu paldies mūsu ģimenes vārdā izsaku visiem, visiem, kas nāca palīdzēt! Ceru arī Jums sagādāja prieku kopā darboties :).

/ Edīte Savickaite un Evita Melluma./



## Skolotāju diena- laiks, kad atpūsties vēlas kā skolēni, tā skolotāji

Atceros tos laikus, kad skolotāju dienas pasākums bija tiešām, liels, nozīmīgs pasākums, kas parasti visiem asociējās ar to, ka oficiāli stundas nenotika, tās vadīja skolnieki, kamēr skolotājiem tika tika vadītas visāda veida atrakcijas. Reiz pat skolotājas jau no paša rīta uz skolu atveda īpašais skolotāju busiņš, skolā viņas visi sagaidīja ar trompetes skaņām.

Kā izrādās - iemesls tam, ka tā vairs pēdējos gados nenotiek, ir nevis skolnieku slinkums organizēšanā, bet gan valsts. Tā "spēlēties" kā kādreiz vairs valsts izglītības dienests neļauj, tāpēc vienalga vai ir svētki, vain nē - mums nedaudz tomēr jāpamācās. Nu žēl gan!

Bet nu nekas! Jo tik un tā - skolotāju diena ir un paliek svētki, kad ne skolniekiem gribas mācīties, ne skolotājiem - mācīt. Tā drīzāk ir tāda kā sadraudzības diena, kad gribās papļāpāt bērniem ar skolotājiem un beigu beigās pateikt mīļus vārdus un sirsnīgus paldies mūsu mīļākajām skolotājām, kuru ieguldīto darbu ikdienā, iespējams, reizēm pat nepamanām, nenovērtējam.

Lai apsveiktu mūsu skolotājus, bija ieradušies muzikālu priekšnesumu sniegt mūsu skolas absolventi – leva un Reinis. Manuprāt, koncerts bija skaists. Diemžēl mazie uz beigām palika tādi tramīgi. Taču gan jau viņi pieradīs, ka skolā klusi sēdēt nepieciešams visu laiku. Priekšnesumi, kurus sniedza dažādu klašu pārstāvji, bija mīļi un no sirds. Īpaši jauki dzirdēt, protams, pašus mazākos, un to kā viņi pasaka paldies saviem skolotājiem.

Savu viedokli par skolotāju dienu sniedza arī 9. Klases skolniece Anna Šiline: "Mūsu klasei skolotājdiena iesākās ar to, ka visi skolnieki lūdzas saviem skolotājiem neko nedarīt, jo tie taču ir svētki. NEIZDEVĀS!

Diena bija īpaša ar to, ka visa skola smaržoja pēc asterēm, rozēm un šokolādes. Toties labākā daļa bija tad, kad noskanēja zvans no ceturtās stundas, un visi ar ziediem devās uz zāli, lai sveiktu savus audzinātājus un citus mīļus skolotājus. Viss kļuva kluss, un skolotāji iesoļoja zālē ar nenoslēpjamu prieku Rokija Balboa mūzikas pavadībā. Daudzas klases bija sagatavojušas mazus priekšnesumus saviem audzinātājiem, bet dažas vienkārši mīļi apsveica un pateicās par pūlēm un to tramdīšanu, ka jāiet uz konsultācijām. Kopumā ļoti patīkams un mīļš pasākums."

Viedokļi par šī gada skolotāju dienas pasākumu bija dažādi - vienam šķita par garu, otram likās interesants un jauks, taču, lai arī kāds tas katram likās, sakām lielo Paldies 11. Klasei par svētku organizēšanu!

/Evita Melluma/



# Paula Bartaševiča

Lūdzu, pastāsti, kur studē, kāpēc izvēle krīta uz šo mācību iestādi?

Sākotnēji biju pārliecināta, ka par savu skolu saukšu Ventspils Augstskolu, taču nācās atzīt, ka programmu piedāvājums nav daudzpusīgs. Meklēju citas augstskolas ar interesējošiem piedāvājumiem un atradu Latvijas Universitātes plašo klāstu. Uzrunāja ne viena vien programma, taču pašā pēdējā brīdī par prioritāti atzinu Tuvo Austrumu studijas. Tā nu tagad studēju arābu valodu un Āzijas vēsturi.

**Kāds ir kurss, salīdzinot ar bijušo klasi?**

Vēl joprojām nezinu un neesmu redzējusi visus kursa biedrus, taču esmu iepazinusī tuvāk savus arābu studiju biedrus. Salīdzināt nevar, protams. Ar klasi biju ciešās attiecībās, tāpēc tagad grūti pierast pie sajūtas, ka neesmu starp savējiem. Kursā katru dienu iepazīstu kādu kursa biedru vairāk. Jauki cilvēki, ar kuriem var labi pavadīt laiku.

**Kas Tev pietrūkst no iepriekšējās skolas?**

Skolotājas pietrūkst. Kaut arī nevaru sūdzēties par saviem pasniedzējiem, te vairs nav tās attiecības un sapratnes sajūtas. Pietrūkst tā apziņa, ka blakus ir mājas un draugi. Universitātē pagaidām viss liekas tik liels un svešs, bet, cerams, ar laiku pieradīšu.

**Ja Tu varētu atkal atgriezties skolas solā, ko Tu darītu savādāk?(regulāri apmeklētu kora nodarbības-ha!....)**

Iespējams, kori neapmeklētu nemaz, haha. :D

Bet ja godīgi, vairāk censtos sevis dēļ, nevis atzīmes, stipendijas vai atzinības dēļ. Augstskolā saprotu, ka citiem ir vienalga kādu rezultātu tu uzstādi. Esmu iemācījusies visu apgūt sevis dēļ, un, ticiet, tā ir daudz vieglāk panākt rezultātu.



**Vai izjūti trūkumu pēc saviem izcili asprātīgajiem un jautrajiem klasesbiedriem?**

Protams. Ik pa laikam apskatu telefona galeriju, kurā sakrātas daudz jo daudz atmiņas no skolas gadiem. Ikreiz nākas saskumt par laiku, kas pagājis.

**Kā ir ar brīvo laiku? Ir? Vai radušās kādas jaunas aktivitātes?**

Brīvais laiks man ir vairāk nekā vajag. Ikdienā skolā ir 1 vai 2 lekcijas, tapēc pēcpusdiena un vakars parasti ir brīvs. Pagaidām divus vakarus nedēļā aizņem kora „Juventus” mēģinājumi. (Ironiski, ka atgriežos pasaulē, no kuras vidusskolā bēgu. :D)

Nedomāju vēl kādu brīvā laika aktivitāti uzņemt, jo pēc sesijas plānoju uzsākt darba meklējumus. Tīks apvienots patīkamais ar lietderīgo.

**Vai Rīga ir tā pilsēta, kur Tu gribētu dzīvot un strādāt?**

Par to vēl neesmu īsti droša. Nesen tikai atklāju, ka Rīga man patīk, bet neesmu pārliecināta, ka tā ir vieta, kuru gribu saukt par mājām.

**Ja Tu varētu pārvērsties uz 1 stundu par neredzamo cilvēku, kur Tu savā bijušajā skolā gribētu paslēpties, lai – ko redzētu?**

Skolotāju istabā. Vienmēr esmu gribējusi zināt, kas ir tas, kas spēj tik pēkšņi mainīt skolotāju garastāvokli 10 minūšu laikā. :D

**Kā Tu domā, kā Tevi atceras tavi bijušie skolotāji?**

Hmm, bail domāt. Pieņemu, ka varētu atcerēties kā spītīgu un pārlieku emocionālu skolnieci.

**Skolotāju diena - oktobra pirmā svētdiena. Pasaki kaut ko skolotājiem.**

Pirmkārt, vēlos sveikt skolotājus aizvadītajos svētkos. Otrkārt, vēlēt to pašu izturību, veselību un strādāt prieku, jo, manuprāt, šīs vērtības ir skolotāju stūrakmens.

**12-tie martā kārtos angļu valodas CE. Iesaki, kā nenobīties, neapjukt, ko iesākt?**

Iesaku līdz otrajam semestrim darīt visu, kas ir savos spēkos, lai apgūtu zināšanas, taču pēc tam neiespringt. Būs apziņa, ka esi darījis daudz, un atliks viens gaidīt, kāds ir rezultāts. Nezinu, vai visiem līdzēs, bet pašai ar matemātiku tas nostrādāja. :D

**Domāju, ka Priekules vidusskolas skolēniem lietī noderēs kāds Tavs gudrs padoms.....**

Vaijh, nezinu vai esmu tā, kura var dot padomus, bet nu..

Pastāviet par savu viedokli. Vienmēr un visur. Noderēs kā sevis attīstīšanai, tā nākotnes attiecību veidošanā. Un nekad, nekad nebastojiet krievu valodas stundas. Nākotnē tā valoda tiešām noderēs.



Katru dienu aptuveni 20 milj. cilvēki svin savu dzimšanas dienu.

Garākā daiļitertūras darba sērija - "Perry Rhodan". Tai ir aptuveni 150 000 000 vārdu pa visām grāmatām kopā. Salīdzinājums "Harry Potter" sērijas grāmatām kopā ir aptuveni 1 100 000 vārdi.

Ja tu esi dzimis 29. februārī, tad ar tevi vienā dienā dzimuši ir aptuveni 4,8 milj cilvēku.

Ja cilvēka ķermenī esošos asinsvadus izstieptu vienā garā asinsvadā, tas stieptos aptuveni 160,000 km



**JOKS** 😄

Sieviešu loģika:  
 -Es ignorēju tevi.  
 Vīrs neatbild un sieva samulsusi turpina:  
 -Es teicu-Es tevi ignorēju!  
 Vīrs nereaģē un sieva sadusmojas:  
 -Neignorē mani ,stulbeni ,kad es ignorēju tevi!!!



**Avīzes redakcija**  
 Redektors

- Evita Melluma
- Datorgrafika
- Kristers Andersons
- Korespondenti
- Dans Rozentāls
- Evita Melluma
- Edīte Savickaite
- Kate Rozentāle
- Zaiga Strelēviča
- Fotogrāfs
- Dans Rozentāls
- Avīzes konsultants
- Zaiga Strelēviča

Ja ir kāds komentārs, jautājums vai idejas avīzes uzlabošanai, tad iesūtiet tās skolas avīzes e-pastā [solutionspva@gmail.com](mailto:solutionspva@gmail.com) vai tweetojiet uz [@SolutionsPVA](https://twitter.com/SolutionsPVA)